

Sammanfattning

En verkställande direktör har sagts upp från sin anställning och bl.a. yrkat att uppsägningen ska ogiltigförklaras varefter tvist bl.a. har uppstått om anställningsskyddslagen varit tillämplig på anställningen. Arbetsgivaren har framställt yrkande om interimistiskt förordnande om att anställningen ska upphöra. Fråga om tillämpligheten av 34 § anställningsskyddslagen och 15 kap. 3 § rättegångsbalken.

ARBETSDOMSTOLENBESLUT
2010-11-24
StockholmBeslut nr 83/10
Mål nr B 86/10**KLAGANDE**

International Copyright Enterprise Services AB, 556723-5907, Box 15226,
167 51 Bromma
Ombud: advokaten Ulf Forsgren, Gärde Wesslau Advokatbyrå, Box 7253,
103 89 Stockholm

MOTPART

S.B. i Storbritannien
Ombud: jur. kand. Mikael Nelson och jur. kand. Jenny Larse,
Time Advokatbyrå KB, Kungsgatan 48, 4 tr, 111 35 Stockholm

SAKEN

interimistiskt förordnande om anställnings upphörande

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Solna tingsrätts beslut den 29 juli 2010 i mål nr T 2570-10

Tingsrättens beslut, se bilaga.

International Copyright Enterprise Services AB (bolaget) har överklagat tingsrättens beslut och yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens beslut, ska bifalla bolagets yrkande om interimistiskt förordnande.

S.B. har bestritt ändring.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Till utveckling av sin talan i Arbetsdomstolen har parterna anfört i huvudsak detsamma som vid tingsrätten.

Skäl

Tvisten vid tingsrätten avser huvudsakligen frågan om bolaget haft rätt att skilja S.B. från anställningen som verkställande direktör hos bolaget. S.B. har yrkat att uppsägningen av honom ska ogiltigförklaras och att bolaget ska betala allmänt och ekonomiskt skadestånd till honom för brott mot anställningsskyddslagen. Bolaget har bestritt käromålet och bl.a. invänt att S.B:s anställning som verkställande direktör inte omfattats av anställningsskyddslagen, enligt regleringen i lagens 1 § andra stycket 1.

Vid tvist om en uppsägnings giltighet gäller enligt 34 § andra stycket anställningsskyddslagen att anställningen, om den omfattas av anställningsskyddslagen, inte upphör till följd av uppsägningen förrän tvisten har slutligt avgjorts. Rätten att stå kvar i anställningen följer då direkt av lagen och för-

utsätter inte något beslut av domstol. För det fall tvist föreligger om anställningsskyddslagens tillämplighet får bestämmelsen inte effekt. Först för det fall domstolen i ett slutligt avgörande finner att anställningsskyddslagen varit tillämplig på anställningen och med stöd av lagen ogiltigförklarar uppsägningen kan det konstateras att anställningen även bestått under tvisten. I en sådan tvist är det således inte möjligt att, enligt 34 § tredje stycket anställningsskyddslagen, förordna om att en anställning ska upphöra interimistiskt.

Bolagets yrkande om interimistiskt förordnande har dock framställts med stöd av 15 kap. 3 § rättegångsbalken.

Av 15 kap. 3 § rättegångsbalken framgår följande. Om någon visar sannolika skäl för att han eller hon mot någon annan har ett anspråk, som är eller kan antas bli föremål för rättegång eller prövning i liknande ordning, och det skäligen kan befaras att motparten genom att utöva viss verksamhet eller företa eller underlåta viss handling eller på annat sätt hindrar eller försvårar utövningen av sökandens rätt eller väsentligt förringar dess värde, får domstol förordna om lämplig åtgärd för att säkerställa sökandens rätt.

Av Arbetsdomstolens avgörande AD 1990 nr 50 framgår att domstolen funnit att en preliminär bedömning av om anställningsskyddslagen ska anses tillämplig kan ske på talan av arbetstagar sidan enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken.

15 kap. 3 § rättegångsbalken syftar till att i vissa fall säkerställa ett anspråk som en sökande kan ha gentemot någon annan. I det nu aktuella fallet har talan väckts av S.B. Bolaget har alltså inte väckt någon talan för egen del och har heller inte gjort gällande något anspråk gentemot S.B. Det yrkande om interimistiskt beslut som bolaget framställt är alltså inte ägnat att säkerställa något sådant anspråk. Av redan nu anförda skäl finner Arbetsdomstolen att det saknas stöd för att bifalla bolagets yrkande om interimistiskt förordnande.

Slutsatsen av det anförda är att det slut som tingsrätten kommit till är riktigt och att bolagets överklagande ska avslås.

Vid denna utgång ska bolaget förpliktas ersätta S.B. för hans rättegångskostnader i Arbetsdomstolen. Det yrkade beloppet får anses skäligt.

Arbetsdomstolens ställningstagande

1. Arbetsdomstolen avslår överklagandet.
2. International Copyright Enterprise Services AB ska ersätta S.B. för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen med åttatusenettihundra (8 100) kr, avseende ombudsarvode, med ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för detta beslut till dess betalning sker.

Ledamöter: Carina Gunnarsson, Cathrine Lilja Hansson, referent, och Per Lindblom. Enhälligt.

Sekreterare: Niklas Berthelson

Tingsrättens protokollsbeslut (ledamot: Marianne Tejning)

S.B. har ansökt om stämning mot International Copyright Enterprise Services AB (ICE) och yrkat ogiltigförklaring av ICE:s uppsägning av hans anställning hos ICE.

ICE har bestritt yrkandet och har för egen del yrkat att tingsrätten interimistiskt beslutar att S.B:s anställning ska upphöra vid uppsägningstidens utgång eller vid den senare tidpunkt då beslutet fattas.

S.B. har bestritt det interimistiska yrkandet.

Tingsrätten meddelar följande

BESLUT

Slut

ICE:s yrkande om interimistiskt beslut avslås.

Skäl

När det uppkommer en tvist om giltigheten av en uppsägning ska anställningen enligt 34 § andra stycket lagen (1982:80) om anställningsskydd inte upphöra till följd av uppsägningen förrän tvisten slutligt har avgjorts.

Parterna är oeniga i frågan om anställningsskyddslagen är tillämplig på S.B:s anställning. ICE har gjort gällande att S.B. haft en företagsledande ställning och att hans anställning därför enligt 1 § andra stycket 1 anställningsskyddslagen ska undantas från lagens tillämpning. Enligt ICE bör tingsrätten i det interimistiska beslutet, med stöd av 15 kap. 3 § rättegångsbalken, göra en preliminär bedömning av anställningsskyddslagens tillämplighet. Då S.B. inte kan komma att lida någon skada av ett beslut om att anställningen inte ska fortsätta finns det, enligt ICE, inte skäl att ställa säkerhet enligt 15 kap. 6 § rättegångsbalken.

Enligt S.B:s mening har han inte haft sådana arbetsuppgifter och anställningsförhållanden att anställningsskyddslagen inte ska gälla för honom. Han har ifrågasatt ICE:s rätt att utverka ett interimistiskt beslut enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken. För det fall tingsrätten ändå skulle komma fram till att ett sådant beslut ska fattas, har han gjort gällande att säkerhet måste ställas.

Ett beslut enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken förutsätter enligt bestämmelsens ordalydelse att sökanden visar sannolika skäl för att han eller hon har ett anspråk mot motparten och att det skäligen kan befaras att motparten hindrar eller försvårar utövningen av sökandens rätt eller väsentligen förringar dess värde. I Arbetsdomstolens praxis har det dock inte alltid ansetts vara en förutsättning för ett sådant beslut att motparten kan befaras agera illojalt mot sökanden. Interimistiska beslut med stöd av bestämmelsen har vanligen varit motiverade av att den yrkande parten har ett starkt intresse av att redan på förhand kunna tillgodogöra sig fördelarna av den blivande domen (Se Michaël Kochs uppsats Interimistiska beslut i arbetstvister).

I AD 1990 nr 50 ansåg Arbetsdomstolen att arbetstagaren måste ha möjlighet att få till stånd en preliminär bedömning av frågan om anställningsskyddslagen var tillämplig eller inte. Som skäl anfördes att en sådan bedömning behövdes för att upprätthålla den skyddande funktion som avses med bestämmelsen i 34 § andra stycket om att anställningen ska bestå tills tvisten slutligt har avgjorts.

Det har inte klargjorts i rättsfall från Arbetsdomstolen om en arbetsgivare har rätt att till en preliminär prövning av om anställningsskyddslagen är tillämplig eller inte. Eftersom det är fråga om en skyddslagstiftning förefaller det att vara en rimlig utgångspunkt att bestämmelserna ska anses gälla tills det slutligt har konstaterats att så inte ska vara fallet. En arbetsgivare har i och för sig enligt 34 § tredje stycket anställningsskyddslagen rätt att framställa ett yrkande om att en anställning ska upphöra innan tvisten har avgjorts. En sådan prövning ska dock bara gälla frågan om arbetsgivaren har haft saklig grund för uppsägningen eller inte.

På grund av vad som anförts anser tingsrätten att bestämmelsen i 34 § andra stycket om att anställningen ska bestå tills tvisten har avgjorts ska gälla till skydd för S.B. ICE:s interimistiska yrkande ska därför avslås.

Beslutet kan överklagas särskilt. Den som vill överklaga beslutet ska göra det inom tre veckor från delgivning av beslutet. Överklagandet ska lämnas in till tingsrätten men vara ställt till Arbetsdomstolen.